

føre til det Maal, at der blev hemmelig Afstemning, uden at man netop indrettede sig saaledes, som her er foreslaaet, det var noget, der kunde tages under Overvejelse. Jeg nægter imidlertid ikke, at vil man overhovedet ind paa den hemmelige Afstemning, saa forekommer det mig at maatte være en nødvendig Konsekvens, at man ogsaa afskaffer Kaaringen, thi Lovgivningsmagten skulde efter min Mening ikke indføre en Bestemmelse, som afgjort strider mod en anden af Lovgivningsmagten vedtagne Grundsætning. Det vilde være en *contradictio in adjecto*, en Modsigelse i Eftersætningen, dersom man vilde indrette sig saaledes, at man først stemte offentlig og bagefter hemmelig, det er der ingen Mening i. Skulde man ind paa hemmelig Afstemning, maatte man efter min Mening afskaffe Kaaringen. Men kom man først dertil og indførte hemmelig Afstemning i dens Renhed, saa ser jeg ikke, hvorfor man ikke skulde gøre det saa bekvemt og let for Vælgerne som muligt ved at lade dem afgive deres Stemmer hjemme i deres egen Kommune. Det forekommer mig at være den naturlige Konsekvens, naar man kom ind paa en saadan Ordning, at man, naar man indførte hemmelig Afstemning, ogsaa gav Vælgeren Lejlighed til at afgive sin Stemme paa det Sted, hvor han er, uden at behøve at have Besværet, som er forbundet med Rejser, og hvad dertil hører.

Jeg mener altsaa, at Lovforslaget i den Skikkelse, i hvilken det foreligger, ikke egner sig til Vedtagelse, men en anden Sag er, at selve Spørgsmaalet, hvorvidt man skal gaa til hemmelig Afstemning, navnlig efter at det oftere er kommet til at foreligge for os, maa komme til Afgørelse, man maa en Gang tage sit Standpunkt dertil, og jeg kunde ogsaa tænke mig, at dette Ting vilde gaa ind derpaa, naar Sagen blev ordnet paa en hensigtsmæssig og praktisk Maade. Jeg tror ganske vist, vil jeg tilføje, at det vilde være lettest og bedst, om Regeringen fremsatte et Lovforslag i den Henseende — en saa omfattende Sag indrettes bedst fra Regeringens Side, den har de bedste Hjælpe midler og overser bedst en saadan Sag — men det kunde jo være muligt, at der kunde findes Kræfter i Landstinget, som kunde gøre et Forsøg paa at bringe denne Sag til en hensigtsmæssig Løsning. — Jeg skal saaledes anbefale Lovforslaget til Fremme og til velvillig Behandling af det høje Ting.

Madsen-Mygdal: Det er en ret ejendommeligt Skæbne, dette Lovforslag har haft. Det har, saa vidt jeg husker, været fremlagt her paa Rigsdagen 10 Gange i Folketinget og foreligger nu for 3dje Gang i dette Ting, og jeg har ikke lagt Mærke til, at der — heller ikke i Dag — er rejst nogen egentlig Indvending mod selve Sagen, men det er alligevel ikke muligt at komme frem med dette Lovforslag. Det har hidtil ikke været muligt, om det nu skulde vise sig muligt, vil jo Tiden vise. Under saadanne Forhold er det ikke videre behageligt at tage Ordet i en saadan Sag, det er ikke lysteligt at tale om Ting, som der ikke er videre Udsigt til blive fremmede. Jeg har imidlertid fundet det rigtig at gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlems Side. Han mente, at den Omstændighed, at Lovforslaget i det andet Ting var indbragt af to Medlemmer, og at det sluttelig var vedtaget med 52 Stemmer mod 2, talte ikke for, at der var nogen synderlig Begejstring for dette Lovforslag, og at det ikke var noget, man havde nogen videre Interesse for. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at da Forslaget var til 3dje Behandling i Folketinget, var det lige op mod Juleferien; vi havde taget Juleferie adskillige Dage i Forvejen her i dette Ting; men man fortsatte Forhandlingen i det andet Ting lige op mod Juleferien, og næsten Halvdelen af Tingets Medlemmer var jo rejst hjem. Afstemningen dernede viser saaledes ikke noget videre om, enten man har Begejstring for Lovforslaget eller ikke. I alt Fald blev det nu vedtaget med 52 Stemmer mod 2. Men for øvrigt skulde det forundre mig, om det ærede Medlem var fremmed for, hvad vi andre jo meget godt kende, at den Tanke, som ligger til Grund for Lovforslaget, har man nærret i store Kredse her i Landet; den største Del af Befolkningen har i en Aarrække haft stor Interesse for denne Sag. Og det er ikke blot herhjemme, at man holder stærkt paa hemmelig Afstemning, men ogsaa i Udlandet er det Tilfældet. Det ærede Medlem ved jo meget godt — det behøver jeg ikke at oplyse ham om — at denne Sag er gennemført i de allerfleste Lande i Europa endogsaa for mange Aar siden, og jeg kender kun to andre Lande, hvor den ikke er gennemført, nemlig Preussen og Ungarn. Ellers ved jeg ikke rettere, end at den er gennemført overalt. Dette tyder dog paa, at det er et Spørgsmaal, som Nutiden in-